

Висновки: Місцевість №1, яка розташовується біля автодороги, попередньо вважалася найбільш забрудненою. За результатами вмісту кадмію, рівень забрудненості в даній місцевості виявився найбільший (перевищує майже в 3 рази (на 280%)). На 2 місці по забрудненню виявилась місцевість розташована біля автодоріг №3, проте дані лише незначно перевищують допустимий рівень у порівнянні із зразком №1 (на 40 %). І найбільш безпечною виявилась місцевість №3 біля лісу. Вміст кадмію перевищує допустиму норму лише на 20%. Але варто підкреслити, що всі зразки обніжжя не відповідають нормі, що свідчить про екологічну забрудненість території та можливу небезпеку для бджільництва і споживачів продукції апікультири.

САНІТАРНО-ГІГІЄНИЧНИЙ МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ВОДОПОСТАЧАННЯ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Скоробогач О.В., Борисенко А.В.

*«Вінницький обласний Центр контролю та профілактики хвороб
МОЗ України»*

Забезпечення населення Вінницької області питною водою є одним із пріоритетних напрямків роботи Вінницького обласного Центру контролю та профілактики хвороб МОЗ України. Адже в одній із останніх доповідей ВООЗ знову зазначається, що 24% всіх хвороб у світі виникають та розвиваються через низьку якість питної води. Причому у дітей з цим пов'язано 33% всіх випадків захворювань.

Лише до 60% населення Вінницької області забезпечене централізованим водопостачанням, а решта децентралізованим. На якість питної води впливають незадовільні умови утримання джерел водопостачання, наявність джерел забруднення в санітарно-охоронних зонах, використання, в значній мірі, поверхневих та вод з незахищених водоносних горизонтів, якість та кількість яких є нестабільною і залежить від стану забруднення ґрунту, кліматичних змін та ступеню техногенного навантаження на довкілля тощо. Залишається значною кількість несанкціонованих скидів забруднених та недостатньо очищених стічних вод у водойми. За сприятливих умов (низька швидкість течії р. П. Буг, висока сонячна активність, значна концентрація біогенних речовин - фосфатів) майже в усіх водоймах регіону спостерігається явище "цвітіння води" – масового розмноження синьо-зелених водоростей у теплий період року.

В 2022 році з метою оцінки якості води проводились дослідження відкритих водойм: - I категорії - 22 створи та II категорії - 100 створів. Із досліджених 1357 проб води, 256 – 18,9 % не відповідають нормативам (2021р. – 23,1 %). За санітарно – хімічними показниками не відповідають нормативам 29,4 %, (2021р. – 24,3 %, за бактеріологічними - 20,9% (2021 - 21,7 %)).

Невідповідність реєструвалась по санітарно-хімічних показниках, в основному, за рахунок перевищеного вмісту загального заліза, азоту амонійного, БСК – 5, органолептичних показників, а по мікробіологічних – перевищеного вмісту лактозопозитивних кишкових паличок, стафілококів, ентерококів та коліфагів. В звітному році відбулося покращення якості води

поверхневих водойм по мікробіологічних показниках, а по санітарно-хімічних – погіршення.

У 2022 році з досліджених 10687 проб води централізованого водопостачання: на бактеріологічні показники не відповідало вимогам – 2,1 % (2021 рік - 14,1%), на санітарно-хімічні показники – 12,1% (2021 рік – 9,8%) відповідно. Із джерел децентралізованого водопостачання на бактеріологічні показники було досліджено більше 2 тис. проб, з них – 42,4 % (45,8 % в 2021р.) не відповідали нормативам, на санітарно-хімічні показники із 3047 – 45,2% (41,0% в 2021р.) відповідно.

Якість питної води коливається із року в рік і залишається незадовільною. Основними причинами недоброякісної питної води залишається забруднення, незадовільне утримання джерел водопостачання (водойм, водоносних горизонтів), недотримання санітарних охоронних зон, неналежне утримання, несвоєчасний ремонт, дезінфекція.

За результатами проведених досліджень Вінницьким обласним ЦКПХ МОЗ України було розроблено заходи по покращенню ситуації та пропозиції та рекомендації для включення в місцеві Програми та Плани з оздоровлення джерел водопостачання. На наше глибоке переконання покращення якості джерел водопостачання неодмінно призведе до покращення показників здоров'я і тривалості життя населення області.

ОЦІНКА БЕЗПЕЧНОСТІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ БІОРОЗКЛАДНИХ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ, ЩО КОНТАКТУЮТЬ ІЗ ХАРЧОВИМИ ПРОДУКТАМИ

Сноз С.В., Смердова Л.М., Костюченко Т.П.

ДП «Науковий центр превентивної токсикології, харчової та хімічної безпеки імені академіка Л.І Медведя Міністерства охорони здоров'я України»

Запобігання утворенню відходів тари та упаковки з метою забезпечення високого рівня захисту довкілля та здоров'я людини є основною метою регулювання в сфері поводження з тарою та упаковкою як на національному, так і міжнародному рівнях. Директива 94/62/ЄС визначає вимоги до упаковки, яка вважається відновлюваною. Органічне перероблення використаної упаковки є одним із варіантів, який призводить до зменшення загальної кількості відходів. У січні 2018 року Європейська Комісія опублікувала документ «Європейська стратегія для пластмас в економіці замкнутого циклу» (англ., *EU Circular Economy*), що передбачає нову більш ефективну систему поводження з полімерними матеріалами з точки зору ресурсів та сприятиме переходу від лінійної до замкнутої системи. Біополімерні матеріали надають вирішальний імпульс для інновацій та розвитку стійкої економіки замкнутого циклу для полімерних матеріалів, використовуючи альтернативні сировинні матеріали та пропонуючи більш широку сферу використання та варіанти закінчення життєвого циклу пластикових виробів. Основними видами біодеградабельних полімерних матеріалів, які використовуються в тому числі для виробництва упаковки, є: